

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 120. ÉVFOLYAMA

1985. Az erdők éve

NOVEMBER • XXXIV. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

T A R T A L O M

<i>Dr. Maróthy László:</i> Ünnepi beszéd	477
Vezetőségválasztó küldött közgyűlés	
<i>Dr. Herpay Imre:</i> Elnöki megnyitó	481
<i>Király Pál:</i> A vezetőség beszámolója	482
<i>Dr. Ébli György:</i> Ellenőrző bizottsági jelentés	490
<i>Dr. Kovács Jenő:</i> Megújulási feladatok és törekvések a Mátrai EFAG-ban.....	495
Felszólalások	501
Az 1985. évi „Bedő Albert”-emlékermesek	507
Az 1985. évi „Kaán Károly”-emlékermesek	509
Az 1985. évi „Carolus Clusius”-emlékermesek	510
<i>Varga Béla:</i> Az 1985. évi vándorgyűlés tanulmányútja	511
Az 1985. évi vándorgyűlés résztvevői	518

Címkép: Az 1985. évi egyesületi közgyűlés elnöksége

A hátlapon: Motorfűrész-kiállítás a vándorgyűlésen

(Matyikó Tibor felvételei)

СО ДЕРЖАНИЕ

<i>Д-р Л. Мароту:</i> „Приветственная речь	477
Общее собрание Лесного Общества по выбору руководства	481

CONTENTS

<i>Dr. Maróthy L.:</i> Festive speech	477
General assembly of the Society of Hungarian Foresters	481

A Z E R D Ő

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: dr. Solymos Rezső. A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth L. tér 11. Levélcím: 1860. Budapest, MEM. EFH. Kiadja a Delta Szaklapkiadó Műszaki Szolgáltató Leányvállalat, 1442 Budapest VII., Garay u. 5. Telefon: 415-583, 215-440. Felelős kiadó: Faklen Pál igazgató. Kapják: Országos Erdészeti Egyesület tagjai; előfizethető még: a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, József nádor tér 1., 1900) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 240,— Ft, félévre 120,— Ft, egyes szám ára 20,— Ft. Külföldön terjeszti: a „KULTURA” Könyv és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat (Budapest, Pf.: 149. H-1339). Az évi előfizetés ára: 7 dollár.

Révai Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. 85 2440 Igazgató: Horváth Józsefné dr.

Index: 25 508

HU ISSN 0014—0031

A MUNKA VÖRÖS ZÁSZLÓ ÉRDEMRENDJE

kitüntetésben részesült egyetemünk

A magyar műszaki felsőoktatás kezdetének negyed évezredes jubileumát ünnepeltük Sopronban, az egyetem idei tanévnyitóján. Az ünnepség rangját mi sem jellemezhetette jobban, mint hogy azon megjelent dr. Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, miniszterelnök-helyettes és az ott megjelentek előtt szót intézett az egész erdész társadalomhoz:

Dr. Maróthy László:
ÜNNEPI BESZÉD

A magyar műszaki felsőoktatás — és ennek keretében az erdészeti tudomány oktatása — kezdetének negyedévezredes jubileuma a magyar kultúrtörténet jubileuma. A kétszázötven év része hazánk és népünk történetének, s fordulatai maradandó stációként az egyetem történetét is jelentik. Az egyetem legújabbkori történetének formálói úgy ülhetik meg az ünnepet, hogy az univerzitas legszebb küldetését teljesíti: a nép tulajdona lett, a nép fiait neveli, s magyar földön olyan társadalom építését szolgálja, amely a világ progressziójának az élvonalában foglal helyet. Ezért az ünnep nemcsak a városé, hanem az országé, nemcsak a szakmáé, hanem népünké is. Ezt tudva tisztelgek a jubileumát ünneplő Erdészeti és Faipari Egyetem előtt és adom át tanárainak, diákjainak, dolgozóinak pártunk Központi Bizottsága és Kormányunk üdvözlétét és ünnepi jókívánságát. Külön is szeretném átadni *Kádár János* elvtárs üdvözlétét és jókívánságait.

Jeles esztendőben ünneplünk. Ez év tavaszán emlékeztünk meg felszabadulásunk 40. évfordulójáról, s tanácskozott pártunk XIII. kongresszusa. Mindez alkalmat adott elért eredményeink számbavételére, az előttünk álló feladatok felmérésére, meghatározására.

Eredményeinkre büszkék vagyunk és megbecsüljük azt, amit sokak munkája révén értünk el. De tudjuk; az élet törvénye szerint fejlődésünkhöz eddigi erő-

feszítéseink nem lehetnek elegendőek; még nagyobb céltudatosságra és hatékonyságra van szükség. Ez vonatkozik az ország dolgaira, és éppúgy az erdészetre, a faiparra, vagy az egyetemre is.

Munkánkat bonyolult és ellentmondásos nemzetközi helyzetben folytatjuk. A fegyverkezési verseny új szakasza veszélyes feszültséget teremtett a világban. Szilárd meggyőződésünk, annak ellenére, hogy egyes imperialista körök az erőfölény megszerzésére törnek, van esély és lehetőség a tárgyalásokra, a veszély elhárítására, a békés egymás mellett élésre, az enyhülési folyamat megvédésére és elmélyítésére. Pártunk és kormányunk nemzetközi tevékenysége azt a célt követi, hogy egyeztetett külpolitikai vonalunkat képviselve és nemzeti érdekeinkből kiindulva a legkedvezőbb feltételeket biztosítsa népünk szocialista építőmunkájához.

A világgazdaság helyzete és tendenciái nem könnyítik itthoni munkánkat. Ennek ellenére az elmúlt években sikerült elérni a magunk elé tűzött legfőbb gazdaságpolitikai célokat. S ha körülnézünk Európában és a világban, bátran mondhatjuk: ez nem kevés.

De tovább akarunk lépni. E továbblépés irányát pártunk XIII. kongresszusa határozta meg, s a választásokon egy ország mondott igent rá. Most folyik a tervezőmunka, a VII. ötéves terv kimunkálása. Ennek során a gazdaság fejlődését a hatékonyság javítására alapozva kívánjuk élnétkíteni, az intenzív jegyek kibontakoztatásával a gazdaság egész teljesítőképességét akarjuk erősíteni. Ezek komoly feladatok, nem oldhatók meg egy nekirugaszkodással. Most erőt gyűjtünk, hogy biztosan lépjünk előre. Tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül, számíthatunk összefogásunkra és együttműködésünkre a Szovjetunióval, a testvéri szocialista országokkal. Hiszem, s mondom: *boldogulni fogunk!*

Dolgozó népünk eredményeiben a mező- és erdőgazdaságnak megbecsült helye van az ország és világ előtt; ezt munkájával alapozta meg. Már maguk a számadatok is tekintélyt parancsolnak: 1950 óta hazánkban az erdőterület másfélszeresére, az élőfakészlet több mint kétszeresére nőtt. A fafeldolgozás közel ötszörösére növekedett. A fa- és fatermék felhasználás megkétszereződött, míg az import lényegesen nem emelkedett. Kevés olyan ország van a világban, amely hasonló termőhelyi potenciál és erdőszerkezet, valamint 18⁰/₀-os erdőszűltség mellett tartósan képes lett volna produkálni az imént említett eredményeket. Ennek közvetlen és közvetett feltételei itt Sopronban, az Erdészeti és Faipari Egyetemen is formálódtak.

Az egyetem fennállása óta 15 445 erdőmérnököt, 1415 okleveles faipari mérnököt és üzemmérnököt, valamint 915 földmérő-, földrendező mérnököt és üzemmérnököt adott hazánk mérnöktársadalmának. Mint az ország egyedüli erdészeti felsőoktatási intézménye számos nagyszerű professzornak, tudósnek adott otthont. Az egyetem a képzés magas színvonalát szolgálva sokat tett az erdészeti ismeretek összegyűjtéséért, azért, hogy a megszülető tudományos eredmények jól érvényesüljenek a gyakorlati erdőgazdálkodásban. A képzés és kutatás mindig alkalmazkodott az adott időszak gazdasági környezetéhez, a megoldandó feladatokhoz. Gondoljunk csak vissza az erdőtörvény megalkotására, az Alföld fásítására, az elmúlt időszak erdőtelepítéseire. Vagy tekintsünk a ma kutatási irányaira: a komplex ökológiai elemzésekre; a fakitermelési rendszerek vizsgálatára; a fa, mint alapanyag és energiahordozó megnövekedett lehetőségeire; az erdőhasznosítás átfogó gazdasági elemzésére; a számítástechnika és elektronika beépülésére az erdőgazdaságba.

A társadalom igényei az erdő, az erdészet iránt ma nagyobbak, mint valaha. Az elmúlt évek tendenciáiból kiemelhető az erdőgazdálkodás integrálódása más szervezeti struktúrákkal, a faiparral, az élelmiszer-vertikummal; valamint az erdő és településintegráció, az erdők meghatározóvá váló környezetvédelmi és közjóléti szerepe.

Az erdők „láthatatlan” haszna egyre jobban bevonul a társadalom érdeklődési körébe és értékítéletébe. A közvélemény aggodalommal figyeli, hogy az erdőt alkotó élőlények közötti életközösségi egyensúly a Föld majd minden részén labilissá vált. A légköri szennyeződés által kiváltott hatások már a mi erdeinket is károsítják.

Sokat kell még tennünk — s ebben nem kis szerep vár az egyetemre is — azért, hogy a környezetkultúra általános és konkrét fejlesztésével megvédjük az erdőt és az embert.

E stratégiai célok mellett itt állnak a mindennapok feladatai is; a népgazdaság igényeinek kielégítése, a fagazdasági célprogramok valóra váltása. Az erdőről nem mondhatjuk azt, hogy rugalmas, hajlékony. Ez a feladat tehát a gazdálkodóra és a felhasználóra vár. A makroökonómia szintjén is előfordul, hogy a jelenérték elhomályosítja szemünkben valaminek a jövőértékét. Különösen óvakodni kell ettől az erdőgazdaságban. Itt a vállalatoknak a természet által korlátozott versenyférában is kell vállalkozniuk. Az irányításnak pedig olyan közgazdasági eszközzrendszer kialakítása felé kell törekednie, mely elősegíti az erdővel kapcsolatos napi és távlati igények közti ellentmondások feloldását. Sok jó példa mutatja: van erre is megoldás.

A tudomány és a műszaki fejlesztés eredményei egyre közvetlenebbül és egyre átfogóbban befolyásolják a társadalom fejlődését. A természetre és a társadalomra vonatkozó új felismerések gyors birtokbavétele és alkalmazása anyagi-szellemi gyarapodásunknak, a világ fejlődésével való lépéstartásnak feltételévé vált. S mi nem akarunk lemaradni a népek nagy versenyében; tartozunk a kihívás vállalásával dolgozó magyar népünknek, a haladás útját választó emberiségnek.

Konkrét erőfeszítéseink arra irányulnak, hogy erősödjék a kutatás-fejlesztés társadalmi szerepe, javuljon-gyorsuljon a tudomány eredményeinek gyakorlati hasznosítása. Fontosnak tartjuk, hogy az e célt szolgáló erőforrásokat a termelési szerkezet korszerűsítését, az új technológiák alkalmazását előremozdító feladatok megoldására összpontosítsuk. Ezek közül is kiemelendők az elektronizálással, a biotechnológiával, a gazdaságos anyag- és energiafelhasználással kapcsolatos kutatási feladatok. Mindez ezernyi szállal kapcsolódik az erdészet mai helyzetéhez, munkájához, problémáihoz is.

A megoldásban kiemelt szerep vár az Erdészeti és Faipari Egyetemre, mint képzési és kutatási bázisra. A tanszékeken folyó színvonalas kutatómunka a magas szintű szakemberképzésnek és a tudományos fejlődésnek egyaránt nélkülözhetetlen feltétele. Ezért — a mai körülmények között is, a lehetőségeink által adott mértékben — folytatni kell a tanszéki kutatóbázis fejlesztését. Ennek során növekvő támogatásra ott számíthatnak, ahol eredményekkel bizonyítják alkalmasságukat magas színvonalú kutatómunka végzésére.

Vonzóbbá kell tenni a tanszéki munkát a legjobb szellemi erők — köztük a gyakorlatban dolgozók — számára. Le kell küzdeni a helyenként tapasztalható elzárkózást külső szakemberek bevonásától. Tovább erősíthető a termelő vállalatokkal kialakult együttműködés eddigi gyakorlata — nemcsak a képzésben, hanem a kutatásban is.

S az anyagi háttér mellett nem kevésbé fontos az alkotó légkör megteremtése. Az, hogy tanár és diák, a kutató és termelő szakember egyaránt létszükségletének tekintse, hogy többet, jobbat érjen el.

A jó légkör sokban táplálkozik az erdészeti oktatás gazdag, haladó hagyományából. E hagyományok képesek voltak megújulásra, s részei a mai, szocialista tartalommal telítődött tanár-diák viszonyoknak. A professzor s a hallgató szoros kapcsolata nemcsak szakmai tudást ad, hanem azt, ami nélkülözhetetlen ahhoz, hogy munkánkat örömmel végezzük: hivatástudatot.

Az ország épít az egyetem oktatóinak, kutatóinak, hallgatóinak, az itt végzett szakembereknek a tudására és felelősségérzetére az erdészet és faipar előtt álló célok meghatározásában; tehetségére, szorgalmára és elkötelezettségére a nem könnyű feladatok sikeres végrehajtásában.

Megbízatásomnak eleget téve bejelentem, hogy a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az Erdészeti és Faipari Egyetemnek a mérnökképzésben, a tudományos kutatásban, valamint a kutatási eredmények hasznosításában kifejtett sokoldalú tevékenysége elismeréseként a magyar műszaki felsőoktatás megindításának 250. évfordulója alkalmából

a Munka Vörös Zászló Érdemrendje

kitüntetését adományozta.

Kívánok Önöknek további kiemelkedő sikereket a munkában és a tanulásban; s mindenekelőtt — a következő 250 évre is — Jó szerencsét!

*

A magas kitüntetést örömmel és meglelégedéssel fogadja az egész magyar erdész-társadalom!

„Zöldrészvény”-eket bocsát ki a japán állami erdőgazdaság. Nem mi vagyunk az egyedüliek, akiknél a faárak nem fedezik az erdőgazdasági kiadásokat. Japán most az ingyenes közjóléti szolgáltatásokra hivatkozva társtulajdonosi lehetőséget kínál fel a lakosságnak.

20-30 éves, elegyetlen *Chryptomeria*- és *Chamecyparis*-állományok negyed hektárjaira magyar pénzben kereken százezer forintnak megfelelő részvényeket bocsát ki. Így a részvényes társul az államerdészethez, ez tovább gondolza és 40-60 éves korban kitermeli, vagy lábön eladja a faállományt. A bevétel fele a részvényt illeti. Az erdészet egységenként 100 m³-nyi használatot helyez kilátásba, ami ott egy kétemeletes ház építéséhez elegendő (fakeret, papírfalakkal). Az anyagikon túl számítanak a japán nép mélységes természetszeretetére, az utódokról való gondoskodás készségére.

Valami hasonlót javasoltam magam annakidején (1959. ERDŐGAZDASÁG) a nyártelepítésre. Nem lenne érdemes újra elővenni?

(AFZ 1985. 20. Ref.: Jérôme R.)